Documents of John Papadopulus and his son Abdoh Ianne

Alexander Hourani

19 August – 2 September 2026

1. John Papadopulus:

Greek: Ἰωάννης Παπαδόπουλος, Arabic: يُوانِى بابادوبولوس – يتّى بابادوبولوس.

Orthodox Christian Roman born in Cyprus.

Notary of the Patriarchs of Antioch.

2. Abdoh Ianne:

Arabic: عبدُه يتّى.

Son of John Papadopulus.

3. Their documents:

Their Greek and Arabic documents are now preserved in Box 118 of the Issa Maalouf Collection at Jafet Library of the American University of Beirut.

Greek document 1:

Τήν ὑμ[:] [ ] μοι Πανοσιολογιότητα μετά διαπέρ\ πόθου καὶ θρησκευτικοῦ σέβας προσκυνῶ

’’ Καὶ πρό ἱκανοῦ καιροῦ πληροφορηθεὶς ἐκ γράμματος τοῦ ἐν Τρχ[ ]: κοινοῦ φίλου καὶ πατριώτου Κυρ Μελετί\ Γαβριηλίδου, τήν εἰς Ἀγγλίαν μετάβασίν σας, ἐλυπήθην μέν διά τήν τοσαύτην ἐκ τῶν ὁρίων τῆς Συροπαλαιστίνης ἀπομάκρυνσίν σας, ἑτέροθεν ὁμως καὶ ἐχάρην οὐ μικρόν, διά τήν εὐτυχῆ ἐκεῖσε ἀποκατάστασιν σας.

Τά διπλᾶ τοιαῦτα ψυχικά μου αἰσθήματα ἐσάλευσε τότε τῇ ὑμ: βαθυσεβάστῳ μοι Πανοσιολογιότητι, διά ταπεινεῆς μου ἐπιστολῆς, ἀποσταλείσης ὑμῖν, διά χειρός τοῦ διαληφθέντος Κ: Μελετίου.

Ἀλλ’ ἑως ἄρτι, παρά προσδοκίαν, στερούμενος ἐπιθυμητής μοι ἀπαντήσεώς σας, πρός παραμυθίαν μου, σπεύδω καὶ αὖθις διά ταύτης μου τῆς δευτέρας, εἰς ἐπικύρωσιν τῆς ἐκείνης τῆς προλαβούσης μου πρώτης, πεποιθῶς εἰς τήν ἔμφυτον καλοκἀγαθίαν σας, καὶ τόν εἰλικρινῆ πατριωτισμόν σας, ὁτι δέν θέλετε <ἐνεχθῆν> νά μέ λυπήσητε περαιτέρω, <ἀρενούντως> εἴδος μάλιστα δεδαμασμένον ἐκ τῶν τοῦ <ιήρους> παθῶν.

Ἀπεκδεχόμενος ἐν τούτοις <θυμιτερπαῖς> ἀπάντησίν σας σαλευτικὴν τῆς <ἀνεκαμάτου> μοι <Κυρ> σας καί τῆς <ευχαρστναστνδε> διαγωγής σας, ἐπικαλοῦμαι τᾶς θεοδέκτους ὑμ^{τρ}: εὐχὰς, σῦν τῇ διαρ[ ]ρα τῆς πρός ἐμέ τόν ἐλάχιστον ἀγαθῆς σας εὐνοίας, καὶ διὰ τελ[ ] μετὰ πλήρους ἰσοβι[ ] ἀφοσιώσεως,

Τῆς πολυσεβεστοποθήτου μοι ὑμ: Πανοσιολογιότητος ταπεινότατος δοῦλος

καὶ εἰλικρινῆς <πατριώτης>

ἐκ Βηρυτοῦ

τῇ 7: σ^{ε}τβρ$^{/}$ 1875:

Greek document 2:

’’ Τὶς δόσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων, καὶ θρηνήσω ὑπερμεγίστην τοιαύτην διπλῆν συμφορὰν. οὐ τολμᾶ ἡ χείρ μου μετονομάσαι τοῦς ἐκοιμήθεντας, καθότι οὔτε δύναμαι εἰσέτι κατανοῆσαι πῶς ἀμφότεροι, ὡς ἐκ συνθήματος αὐθημεροι <μν> ἐκοιμεθήσαν, ἤ μᾶλλον ἀμφοτέρου ὁ Κύριος αἱρετισάμενος εἰς τᾶς οὐρανίους μονᾶς μετεκάλεσεν, ἀναπαῦσαι θέλων καὶ ἔοικε τῶν ὀδυνηρῶν <τυγοβεων> καὶ περισπασμῶν τοῦ πολυταράχου τοῦτου βίου, καὶ ἐπικήρου. <ἐπέπρετο> καμοι τῷ δυστήνῳ καὶ τὸ πικρὺν τοῦτο ποτήριον τῆς ἀφορητου λύπης πιεῖν, καὶ πληγῆναι καὶ <ρίεναι> μέσην καρδίαν ἀναλογιζόμενος μάλιστα τήν ἀπαραμύθητον θλίψιν τῆς Π(ατ)ρικῆς Αὐτῆς ψυχῆς, ὡς ἐκ τῆς αὐτοψίας τοιουτου ἀληθῶς τρομεροῦ καὶ φρικώδους θεάματος. ὁμολογούμεν ὑπάρχει ὅτι ἡ ἀνθρώπινος φύλη ἀσθενῆς οὖσα καθ’ ἐαυτήν, οὐ δύναται ἀντισχεῖν εἰς τοιαύτας χαλεπᾶς προσβολᾶς. ἀλλά <δράς> μετέχουσα χάριτος, δι’ αὐτῆς καὶ μόνως δύναται παραμυθίαν εὐρεῖν ἐν ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς, ἐν αἷς τοσαῦτα περ ποικίλως ἐγγέγραπται, <ἐπει> <οἰ> δέ τό μέν ποτήριον κοινόν ὠστε οὐδε καὶ τὸ <θεανθρω...> ἐξηρέθη τῆς πόσεως, ἄνευ δέ τοῦ <...> θελέματος οὐδέν συμβήναι καὶ καθ’ ἡμᾶς, ἀφ’ ἑτέρου δεῖ καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς θλίψεως ἐν ᾧ κατ ... τοὺς ἀπελθόντας <ὀνύ.ειν>, <ἐπιφράζει> φυλικῶς τῆν ὑγιείαν, καὶ τόν ὑψιστον θεόν παροργιζει, ὡς <ἀπ...σκομένους> ἡμᾶς ἐνδεικνύον, εἰς τὰ τρία αὐτοῦ προστάγματα διὰ τοῦτο μετά θερμῶν δακρύων, <καθεκατεύε> τήν ἄπειρον αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν καὶ ἀγαθότητα, ὅπως διά τῶν Ἰλαστηρ(ίων) εὐχῶν τῆς ὑμ: θ: Πατριότητος, τοὺς μέν κοιμηθέντας ἀναπαύσαι ἐν κόλποις Ἀβραάμ, μετὰ τῶν μακαρ(ίων) πνευμάτων, τῇ δέ ὑμ: τρισεβάστᾳ μοι Ἱερᾷ Κορυφῇ παρεχόμενος τῆς ὑπομονῆς ... ..., χαρίζοι ζωῆν πολυχρόνιον, μεθ’

ὑγιείας ἀνενοχλήτου ... ... καὶ ... πᾶσι στηριγμόν τοῦ ἐμπιστευθέντος Αὐτῆς λογικοῦ ποιμνι(ου), καὶ καύχημα τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἀποστολικοῦ Αὐτῆς θρόνου. γένοιτο!

ὁ δ' ἐλάχιστος Αὐτῆς δοῦλος ἐκ κατωδύνου ψυχῆς εξαιτούμενος τᾶς Πατρῴας Αὐτῆς εὐχὰς, ἀποδιατελῶ ἕως ὑπάρχω : -

Τῆς ὑμ: θειοτάτης καὶ προσκυνητῆς μοι Πατριότητος ὑποκλινέστατος δοῦλος καὶ τέκνον εὐσεβέστατον

'' Πρό τριτα διεύθυνα Αὐτῇ διὰ τοῦ ἐν Βηρυτῷ Κ: Ν: Δουμανῆ, μέγαν φάκελλον παρά τῆς Ἀ: Θ: Π: συστηθέντα μοι παρά τοῦ ἁγιου Ἀρχ: μφ Ἰακώβου, σύν Ἰδιαιτέρα παρ ' αὐτοῦ γραμματι, πρὸς Αὐτὴν, καὶ εὐ ελπίζομαι ὁτι ἐστάλη Αὐτῇ παρά τοῦ μνησθεντος Δουμανη ἐν ἀσφαλεία –

καθά καί ὁ Ἱεροψάλτης ἐφθέγγετο. ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου. ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθη

πανοι.. ταὶ